

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Venskabs-Pagten

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893300899360/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

tælle saa Meget, ikke blot om Fiskerne nede ved *Lepanto*-Bugten, men om Konger og Helte, der engang havde hersket i Grækenland ligesom Tyrkerne nu.

Jeg har seet Rosentræet sætte Knop og denne i Dage og Uger
5 blive en udfoldet Blomst; den blev det, før jeg begyndte at tænke over, hvor stor, smuk og rødmende den var; saaledes gik det mig ogsaa med *Anastasia*. Hun var en deilig udvoxet Pige; jeg en kraftig Knops; Ulveskindene paa min Moders og *Anastasia*s Seng havde jeg selv flaaet af Dyret, der faldt for min
10 Bøsse. Aar vare hængsaaede.

Da kom en Aften *Aphantides*, slank som et Rør, stærk og brun; han kyssede os Alle og vidste at fortælle om det store Hav, om *Maltas* Fæstningsværker og *Ægyptens* seltsomme Gravsteder; det klang forunderligt, som en af Præsternes Legender; jeg saa med et Slags Ærbødighed op til ham.

»Hvor Du veed Meget!« sagde jeg, »hvor Du kan fortælle!«

»Du har dog engang fortalt mig det Smukkeste!« sagde han,

»Du har fortalt mig, hvad der aldrig er gaaet ud af min Tanke, den smukke, gamle Skik om Venskabs-Pagten! den Skik, som jeg ret har Mod paa at følge! Broder, lad os To ogsaa, som din og *Anastasia*s Fader gjorde det, gaae til Kirken; den skjønneste og uskyldigste Pige er *Anastasia*, Søsteren, hun skal vie os sammen! Ingen har dog en skjønnere Skik, end vi Grækere!«

[294] *Anastasia* blev rød, som det friske Rosenblad, min Moder kyssede *Aphantides*.

til min Moder. Han vidste at fortælle saa meget, ikke blot om Fiskerne nede ved *Lepanto*-Bugten, men om Konger og Helte, der engang havde hersket i Grækenland ligesom Tyrkerne nu.

Jeg har seet Rosentræet sætte Knop og denne i Dage og Uger blive en udfoldet Blomst; den blev det, før jeg begyndte at tænke over, hvor stor, smuk og rødmende den var; saaledes gik det mig ogsaa med *Anastasia*. Hun var en deilig udvoxet Pige; jeg en kraftig Knops; Ulveskindene paa min Moders og *Anastasia*s Seng havde jeg selv flaaet af Dyret, der faldt for min Bøsse. Aar vare hængsaaede.

35 Da kom en Aften *Aphantides*, slank som et Rør, stærk og brun; han kyssede os Alle og vidste at fortælle om det store Hav, om *Maltas* Fæstningsværker og *Ægyptens* seltsomme Gravsteder; det klang forunderligt, som en af Præsternes Legender; jeg saa med en Slags Ærbødighed op til ham.

»Hvor du veed meget!« sagde jeg, »hvor du kan fortælle!«

40 »Du har dog en Gang fortalt mig det smukkeste!« sagde han, »Du har fortalt mig, hvad der aldrig er gaaet ud af min Tanke, den smukke gamle Skik om Venskabs-Pagten! den Skik, som jeg ret har Mod paa at følge! Broder, lad os to ogsaa, som din og *Anastasia*s Fader gjorde det, gaae til Kirken, den skjønneste og uskyldigste Pige er *Anastasia*, Søsteren, hun skal vie os sammen! Ingen har dog en skjønnere Skik, end vi Grækere!«

[842] *Anastasia* blev rød, som det friske Rosenblad, min Moder kyssede *Aphantides*.

38 an] el C.